

РЕШЕНИЕ

№ 17022

гр. София, 04.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
публично заседание на 29.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4745** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално подпомагане (КСО).

Образувано е по жалба на В. И. П., в качеството му на наследник на починалата Р. А. П., срещу Решение № 1040-21-204 от 03.04.2025 г. на директора на Териториалното поделение (ТП) на Националния осигурителен институт (НОИ) – С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 32792 от 13.02.2025 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО. С това разпореждане претърпяното от Р. А. П. на 08.02.2022 г. здравословно увреждане, довело до смъртта ѝ, не е прието за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 КСО, тъй като не е установен един от конститутивните признаци на сложния фактически състав на разпоредбата – причинната връзка, която при нетравматични увреждания се установява от органите на медицинската експертиза (ТЕЛК и НЕЛК).

Жалбоподателят поддържа тезата, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен и е издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, а именно: неспазване на законоустановени срокове – твърди се, че директорът на ТП на НОИ се е произнесъл извън едномесечния срок по чл. 117, ал. 3 КСО, което представлява нарушение на принципа за бързина и процесуална икономия (чл. 11 АПК); закъснение при уведомяването – решението е съобщено на страните едва на 41-вия ден, което според жалбоподателя е в разрез с изискването за незабавно уведомяване по чл. 98, ал. 1 АПК. Жалбоподателят счита, че органите на НОИ са действали с „подставени цели“ – изчакване на давностни срокове и формално позоваване на невлезли в сила актове, с цел възпрепятстване на обезщетяването. Посочва, че са

налице пороци в процедурата по разследване. Оспорва се законосъобразността на Заповед № 1015-21-31/16.02.2023 г., като се отправят конкретни възражения относно състава на комисията поради наличие на конфликт на интереси и липсата на участие на жалбоподателя в процеса по разследване. Посочва се, че член на комисията (ст.м.с. И. А.) е била в йерархична и професионална зависимост от основни свидетели по случая, което според жалбоподателя нарушава изискването за безпристрастност по чл. 10, ал. 2 АПК. Твърди се също, че не е извършен оглед на мястото на инцидента и са игнорирани налични опасни условия на труд (липса на осветление, лошо състояние на стълбището). Жалбоподателят твърди, че при транспортирането на пострадалата (в безсъзнание и на носилка) по несигурни стълбища (общо 48 стъпала без аварийно осветление) е настъпил инцидент – падане, довело до тежка черепна травма. В тази връзка поддържа, че именно травматично увреждане (падане от носилка) е довело до появата на „симптом на очилата“ и до настъпилата смърт, като се твърди, че медицинската документация е съставена с цел прикриване на лекарска грешка. Жалбоподателят се позовава на съдебна практика, съгласно която нетравматични увреждания (като инфаркт), настъпили под въздействие на екстремн стрес или неблагоприятни условия на труд, могат да бъдат квалифицирани като трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 КСО. Акцентира и на липсата на актуална производствена характеристика и оценка на риска, включително пренебрегване на специфичния риск от COVID-19 и преумората в инфекциозните отделения. Отделно се изтъква несъответствие между вписаните часове в протокола за катетеризация и метаданните (EXIF) от цифровия носител (CD) на извършеното изследване. Жалбоподателят твърди, че изследването е приключило в 21:40 ч. на 08.02.2022 г., докато в протокола е посочен начален час 00:30 ч. на 09.02.2022 г. Посочва, че процедурата е проведена в нарушение на медицинските стандарти – без присъствие на „сърдечен тим“, от неоторизиран специалист и чрез „консултация по телефона“, което е довело до забавяне на жизненоважни реанимационни действия.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез юрк. П. оспорва жалбата като недоказана и неоснователна.

Заинтересованата страна – УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, не изразява становище по жалбата. Административен съд София- град, III отделение, 75 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 06.02.2023 г. В. И. П. – съпруг и наследник на Р. А. П., е подал в ТП на НОИ – С.-град декларация за трудова злополука, регистрирана с вх. № 100, въз основа на която е образувано досие № 32792. В нея е декларирано, че на 08.02.2022 г., Р. А. П. - медицинска сестра в УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, по време на планова нощна смяна, е „паднала в резултат от колабирае и последващо травматично съприкосновение в областта на лявата част на главата и травма в сърдечната област...”, довела до смъртта ѝ.

На 16.02.2023 г., на основание чл. 58, ал. 1 КСО, е издадена Заповед № 1015-21-31 за извършване на разследване от комисия/л. 116/, съставена съгласно изискванията на чл. 8, ал. 2 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки (НУРРОТЗ), включваща, представители на ТП на НОИ - С.-град, дирекция „Инспекция по труда“ [населено място] и на осигурителя УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, а именно: председател - инж. М. С. В. – началник на сектор в ТЗ в ТП на НОИ С.-град, членове - инж. Ш. Ш. Х. – главен инспектор ДИТ С.-град, И. Ц. И. – експерт ЗБУТ /представител на работодателя/ и И. В. А. – старши медицинска сестра КПБВ.

Резултатите от разследването са обективирани в Протокол № 15/21.02.2023 г. /л. 90/, подписан от жалбоподателя с особено мнение. В протокола са описани събраните в хода на разследването

доказателства, сред които: трудов договор от 01.09.1994 г. и споразумение към него от 23.11.2017 г., длъжностна характеристика, служебна бележка № 540/09.04.2014 г. за начален инструктаж, книга за периодичен инструктаж, график на работа за м. февруари 2022 г. в Клиника 4, трето Ковид направление, 3 броя заповеди за промяна на работното място, молба от 06.02.2023 г. от В. И. П. – съпруг, доклади на проф. д-р Е. М., м.с. Д. и д-р Р. К.; удостоверение обр. УП-3 за осигурителен стаж, медицински документи - история на заболяването №2619/120, ведно с „декурзуси“ ИЗ № 2619/2022 г. от 09.02.2022 г., епикриза ИЗ № 2619/2022 г., издадена от Клиника по кардиология към УМБАЛ „А.“ ЕАД, препис-извлечение от акт за смърт, съобщение за смърт № 98/103 от 09.02.2022 г. и удостоверение за наследници.

Установено е, че Р. П. е работила по трудов договор в УМБАЛ „Александровска“ ЕАД на длъжност „медицинска сестра“, считано от 01.09.1994 г. и е била осигурена за всички осигурени социални рискове лице съгласно чл. 4. ал. 1, т. 1 КСО. От декларираното с декларацията за трудова злополука и събраните в хода на разследването доказателства /доклади от проф. д-р Е. М., м.с. М. Д. и д-р Р. К./ е установено, че на 08.02.2022 г., по време на нощно дежурство в Ковид отделение на 8/9.02.2022 г. малко след 23 часа, Р. П., в присъствието на д-р К. и болногледач И., си измерила кръвното налягане, което е било 140/80. Взела е вечерната доза лекарство и легнала в стаята за отдих. Д-р К. е отишла в лекарския кабинет, а в манипулационна останали м.с. Д. и болногледача И.. След около 10-на минути П. излязла от стаята за отдих без да каже нещо, а след още 10 - ина минути м.с. Д. я видяла да стои в коридора до отворен прозорец, като се оплакала че има лек задух и болка в гърдите. Била е отведена за ЕКГ и в момента, в който м.с. Д. ѝ поставила електродите на ЕКГ апарата видяла, че м.с. П. е изпаднала в безсъзнание. Извикана била д-р К., която веднага започнала реанимационни действия (КРП - кардиопулмонална ресурситация) и спешно бил извикан реанимационен екип, който се е отзовал за около 2 минути.

От приложената към досието Епикриза ИЗ № 2619/2022 /л. 127 от делото/ е установено, че Р. А. П. е постъпила по спешност в Клиниката по кардиология към УМБАЛ „А.“ на 09.02.2022 г. в 00.29 ч. и в 01.15 ч. починала, като поставената окончателна диагноза е: „КП 25 МКБ I 21.1 - ИБС. Остър долно-латерален миокарден инфаркт със ST- елевация. Е. коронарна болест. Нодален ритъм. Брадиасистоличен сърдечен арест. Кардиогенен шок. Остра циркулаторна и дихателна недостатъчност. Хипертонична болест 3 ст. Захарен диабет тип 2. ХБЗ + Б ст. Екзитус леталис. В съобщението за смърт е вписана причина за смъртта, установена без извършена аутопсия: Остра циркулаторна и дихателна недостатъчност. Нодален ритъм. Брадиасистоличен сърдечен арест. Захарен диабет, артериална хипертония. Остър долно-латерален миокарден инфаркт със ST - елевация.

Съобразно посочените диагнози в медицинските документи, в протокола за разследване като причина за настъпилата смърт е посочено нетравматично здравословно увреждане (ИБС. Остър миокарден инфаркт).

При тези данни и при спазване на разпоредбата на чл. 13 от НУРРОТЗ и чл. 60, ал.2 КСО, с писмо изх.№ 5101- 21-100#2 от 27.02.2023 г. на ТП на НОИ С. – град /л. 89/, документите са изпратени по компетентност на ТЕЛК с искане за произнасяне относно причинна връзка-трудова злополука, с оглед квалифициране на злополуката и издаване на разпореждане съгласно чл. 60 КСО.

Със Заповед № 244 от 28.02.2023 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 КСО /л. 96/ производството по квалифициране на декларираната злополука вх. № 100/06.02.2023 г. е спряно на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 АПК до произнасяне на органите на медицинската експертиза по преюдициалния въпрос относно наличието на причинна връзка.

На 24.03.2023 г. е издадено Експертно решение (ЕР) № 0209 от зас. № 052 от 24.03.2023 г. на

ТЕЛК при II МБАЛ - 11 състав /л. 84/, в което е възпроизведено съдържанието на приложената експертиза и вписаната в нея причина на смъртта: ИБС. Остър долно-латерален миокарден инфаркт със ST - елевация. Е. коронарна болест. Нодален ритъм. Бради-асистоличен сърдечен арест. Кардиогенен шок. Остра циркулаторна и дихателна недостатъчност. Допълнено е следното: „инфарктът е възникнал остро, внезапно на работното място, при изпълнение на служебните задължения. Няма приложен аутопсионен протокол във връзка с изискванията на НМЕ-2017 г. – чл. 66, ал. 1 чл. 66, ал. 1 от НМЕ. Не се счита за внезапно увреждане на здравето по смисъла на чл. 55 от КСО патологични състояния от каквото и да е естество, вкл. миокарден инфаркт – чл. 73, ал. 2 НМЕ“. С въпросното ЕР № 0209 от зас. № 052 от 24.03.2023 г. ТЕЛК не признава причинна връзка – трудова злополука, тъй като заболяването е в нормата на чл. 73, ал 2 и в противоречие с чл. 66, ал. 1 – липсва аутопсионен протокол.

С ЕР № 0126 от зас. № 057 от 16.05.2023 г. на Специализиран състав на НЕЛК по Вътр., Белодробни и ССЗ /л. 80/, съдържащо и становище на специалисти по трудова медицина и професионални болести, е прието, че съгласно чл. 73, ал. 1, т. 1 НМЕ, ТЕЛК и НЕЛК се произнасят по причинна връзка трудова злополука при нетравматично увреждане, въз основа на протокол за разследване на злополуката, като с оглед подаден сигнал до Софийска районна прокуратура (СРП) с твърдения за неговата недействителност, ЕР на ТЕЛК е отменено и върнато за ново произнасяне.

На 23.10.2023 г. е издадено Експертно решение (ЕР) № 00792 от зас. № 141 на ТЕЛК при IV МБАЛ - II състав /л. 75-76/, в което е посочено, че поради липсата на аутопсионен протокол съгласно изискванията на чл. 66, ал. 1 от НМЕ, ТЕЛК не приема, че смъртта на лицето е настъпила в резултат на трудова злополука.

С ЕР № 00019 от зас. № 012 от 08.02.2024 г. на Специализиран състав на НЕЛК по Неврологични, УНГ и ССЗ /л. 78/, е отменено ЕР № 792/23.10.2023 г. на ТЕЛК и е издено ново, с което НЕЛК не се произнася по причинна връзка - трудова злополука, предвид липсата аутопсионен протокол, позовавайки се на разпоредбата на чл. 66, ал. 2 НМЕ, съгласно която при липса на протокол от аутопсията ТЕЛК и НЕЛК не се произнасят по причинна връзка, но постановяват експертно решение.

Горепосоченото ЕР на НЕЛК е обжалвано от В. И. П., като с влязло в сила решение № 2583 от 18.04.2024 г. на Административен съд София-град, 68 състав по адм. дело № 2500/2024 г., жалбата е отхвърлена като неоснователна.

При тези данни производството по квалифициране на злополуката е възобновено. На основание чл. 60, ал. 1 КСО е постановено Разпореждане № 32792 от 13.02.2025 г., с което длъжностното лице не е приело деклариранията злополука с вх. № 100/06.02.2023 г., станала с Р. А. П. на 08.02.2022 г. за трудова по чл. 55, ал. 1 КСО, тъй като не е налице един от конститутивните признаци на трудова злополука, а именно причинна връзка между настъпилото по време на работа здравословно увреждане и изпълнението на трудовите функции.

Разпореждането е обжалвано и потвърдено с Решение № 1040-21-204/03.05.2025 г. на директора на ТП на НОИ-С.-град. При съобразяване на относимата към случая нормативна уредба и след анализ на събраните при разследването на злополуката писмени доказателства административната инстанция е приела, че медицинската документация еднозначно установява, че смъртта на Р. П. е причинена от нетравматично заболяване – остър миокарден инфаркт, развил се на фона на съпътстващи хронични заболявания - артериална хипертония и захарен диабет. Като недоказани, са отхвърлени твърденията за травматичен инцидент (падане). В тази насока е отбелязано, че органите на НОИ не притежават разследващи правомощия да извършват огледи, прегледи на дискове или проверки на проведените медицински процедури. От правна страна е

съобразено, че за да се признае трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО, следва да бъде установено внезапно увреждане на здравето, което не само е настъпило през време на извършваната работа, но също така е във връзка с извършваната работа, по повод на тази работа или въобще при работа, извършена в интерес на предприятието. Съобразено е, че когато увреждането е с нетравматичен произход, разпоредбата на чл. 60, ал. 2 КСО изисква разпореждането по ал. 1, с което злополуката се признава или не се признава за трудова, да се издава въз основа на решението на органите, осъществяващи експертизата на работоспособността (ТЕЛК и НЕЛК). Отчетено е, че в конкретния случай тези органи са били обективно възпрепятствани да се произнесат поради липса на протокол от аутопсия, което според Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ) води до невъзможност за установяване на причинна връзка. Прието е, че при липса на такова експертно заключение, длъжностното лице от НОИ е законово задължено да не признае злополуката за трудова. Отбелязано, е че законът не осигурява възможност тази причинна връзка да се доказва чрез комисии по общия ред на АПК, тъй като липсва необходимата медицинска компетентност в осигурителния институт. В обобщение, тъй като се касае за остро заболяване (инфаркт), което е крайната фаза на дълготраен болестен процес (ИБС), а не за внезапно външно влияние, и предвид липсата на медицинско заключение за причинната връзка между нетравматичното увреждане на здравето и извършваната работа, жалбата на В. П. срещу Разпореждане № 32792/13.02.2025 г. е отхвърлена като неоснователна.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, срещу подлежащ на съдебно обжалване административен акт и е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "г" КСО разпорежданията за признаване или непризнаване на злополуката за трудова се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. По силата на чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. При тази нормативна уредба и приложената на л. 49 Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ съдът намира, че оспореното Решение № 1040-21-204/03.04.2025 г. е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ – С.-град.

Идентичен извод следва и по отношение на потвърденото с него Разпореждане № 32792/27.02.2025 г. Съгласно чл. 60, ал. 1 КСО длъжностното лице, определено от ръководителя на ТП на НОИ, въз основа на документите в досието и данните в информационната система по чл. 33, ал. 5, т. 7 в 14-дневен срок от декларирането издава разпореждане за приемане или за неприемане на злополуката за трудова. В тази връзка по делото на л. 73 е приложена Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г., с която М. В. – началник на сектор „Трудови злополуки“, отдел „Контрол по разходите на ДОО“, е определена за длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговарят на изискванията на чл. 117, ал. 5 КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 АПК. Посочени са фактически и правни основания за издаването им. Спазени са изискванията за форма.

Противно на доводите в жалбата, не се констатират съществени нарушения на

административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху законосъобразността на упражнената от длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 КСО или от директора на ТП на НОИ С.-град компетентност. В хода на проверката и при издаване на разпореждането за приемане на трудовата злополука са положени необходимите усилия и процесуална активност от страна на длъжностните лица за установяване на релевантните обстоятелства по случая. Заключение за неустановеност на елементите от фактическия състав на чл. 55, ал. 1 КСО не се основава на пропуски при събиране на доказателствения материал, а се основава на регламентацията в КСО, НМЕ и НУРРОТЗ в контекста на установяването, че поради липса на аутопсионен протокол органите на медицинската експертиза са били възпрепятствани да се произнесат по причинната връзка между настъпилото внезапно увреждане на здравето на Р. П., което е нетравматично, и извършваната работа. В тази насока обстойно изложените възражения в жалбата за допуснати нарушения на административнопроизводствените правила съдът намира за изместващи главния спор, който не е свързан с това дали е налице медицинска грешка или нарушение на стандартите на лечение, нито до точната хронология на проведените медицински действия, а наличието на елементите от фактическия състав на чл. 55, ал. 1 КСО и конкретно дали е доказана изискващата се от цитираната разпорежба причинно-следствена връзка между настъпилото увреждане и условията на труд .

По смисъла на легалната дефиниция на чл. 55, ал. 1 КСО трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. В случая доказателствата по делото и обстойно анализираната от органа медицинска документация сочат, че настъпилото увреждане на здравето на съпругата на жалбоподателя е с нетравматичен характер съгласно § 1, т. 3 от ДР на НМЕ - остър миокарден инфаркт. Доводите в жалбата за обратното и конкретно твърденията за настъпила травма от инцидент – падане от носилка, обосновано са отхвърлени от ответника като недоказани. Същите са в противоречие с диагнозите в медицинските и официални документи, сочещи като причина за смъртта остър миокарден инфаркт, а не внезапно външно влияние. В тази хипотеза, за да е изпълнен фактическият състав на разпорежбата на чл. 55, ал. 1 КСО е необходимо да се установи т.нар. функционална причинна връзка, т.е. че внезапното увреждане на здравето е настъпило в резултат на извършваната работа.

Съгласно чл. 61, ал. 1, т. 6 НМЕ, експертизата на трайно намалената работоспособност включва определяне на причинната връзка между увреждането (смъртта) и условията на труда (извършваната работа) по време на злополуката. По силата на чл. 66, ал. 1 НМЕ, при внезапно починало лице ТЕЛК и НЕЛК се произнасят само по причинната връзка въз основа на наличната медицинска документация и протокола от аутопсията, а съгласно ал. 2, при липса на протокол от аутопсията ТЕЛК и НЕЛК не се произнасят по причинната връзка, но постановяват експертно решение.

От събраните по делото доказателства се установява, а и страните не спорят, че ТЕЛК и НЕЛК не са се произнесли по причинната връзка поради липса на аутопсионен протокол, съгласно чл. 66 НМЕ. Издаденото експертно решение № 00019 от 08.02.2024 г. НЕЛК е влязло в сила и на основание чл. чл. 113, ал. 3 от Закона за здравето (ЗЗдр.) е задължително за всички органи и организации, включително за този съд.

От друга страна, в нормата на чл. 60, ал. 2 КСО е предвидено изрично, че при декларирана злополука по повод на нетравматично увреждане разпореждането по ал. 1 (за приемане или за неприемане на злополуката за трудова) се издава въз основа на решението на органите,

осъществяващи експертиза на работоспособността. Т.е., за квалифициране на злополуката като трудова или не, решението на органа по чл. 60, ал. 1 КСО се поставя в зависимост от едно друго решение – това на органите, осъществяващи експертизата на работоспособността – ТЕЛК и НЕЛК.

В конкретния случай и съобразно чл. 113, ал. 3 ЗЗдр. административният орган законосъобразно е отчел стабилитета на решението на НЕЛК и правомерно е процедурал съобразно ограничението по чл. 60, ал. 2 КСО, което представлява специално правило относно доказването на причинната връзка между увреждането (смъртта) и условията на труда. Това правило, с оглед специфичния характер на производството за установяване на трудова злополука и нормативно регламентираната компетентност на органите на медицинската експертиза, се отнася както за длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 КСО, така и за по-горестоящия административен орган – директорът на ТП на НОИ. При тези данни правилно с обжалваното решение е прието, че в случая не е налице последният елемент от състава по чл. 55, ал. 1 КСО, а именно не е доказана причинната връзка. При липса на произнасяне от страна на ТЕЛК/НЕЛК относно причинната връзка, административният орган действа при обвързана компетентност и не разполага с правна възможност сам да установява или презумира такава връзка, включително чрез други доказателствени средства. В тази насока е практиката на ВАС по идентични казуси, както следва: решение № 10479/10.07.2013 г. по адм. дело № 6208/2013 г. на ВАС, шесто отделение, решение № 9092/28.07.2015 г. по адм. дело № 46/2015 г. на ВАС, шесто отделение, решение № 10194/1.08.2017 г. по адм. дело № 2467/2017 г. на ВАС, решение № 4359/3.04.2018 г. по адм. дело № 4322/2017 г., шесто отделение на ВАС.

Неоснователни са възраженията в жалбата за недостатъчно разследване на обстоятелствата, свързани с инцидента. Тези възражения се основават на неправилно тълкуване на разпоредбите от КСО (чл. 55, ал. 1 и 60, ал. 2 КСО), НМЕ (чл. 66) и НУРПОТЗ (чл. 13). В случая разследването е проведено в рамките на законовите правомощия на органа, който е формирал правилна преценка за липса на елементите от фактическия състав на трудовата злополука, съобразявайки се с резултата от произнасянето на органите на медицинската експертиза.

Твърденията за нарушения, свързани със сроковете за произнасяне по чл. 117, ал. 3 КСО и уведомяването по чл. 98, ал. 1 АПК, не могат да послужат като основание за отмяна на акта. Съгласно постоянната съдебна практика, тези срокове са инструктивни, а не преклузивни. Тяхното превишаване не води до нищожност или незаконосъобразност на решението, нито променя фактическото положение по случая. Твърдението за „подставени цели“ при процедурното на осигурителните органи е изцяло декларативно и не намира опора в доказателствата, тъй като административното производство по разследване на злополуката е било спряно на законово основание до произнасянето на органите на медицинската експертиза.

По отношение на оспорената безпристрастност на комисията и участието на ст.м.с. И. А., следва да се отбележи, че професионалната йерархия в лечебното заведение не съставлява автоматично „зависимост“ или конфликт на интереси по смисъла на чл. 10, ал. 2 АПК. Разследването на трудовата злополука е строго регламентирано, нейната цел е да установи действителните фактите, без възможност за подмяна на медицинските заключения.

Липсата на оглед на мястото година след инцидента е напълно обоснована, тъй като при нетравматично увреждане състоянието на работната среда (осветление, стълбища) няма отношение към етиологията му, установена в официалните медицински документи.

Централно място в жалбата на г-н П. заема и тезата за причинена травма на съпругата му при транспортиране (падане от носилка), като изразява съмнения в автентичността на метаданните от дигитален носител (CD) на кардиологичното изследване. Именно за доказване на тези

обстоятелства бе поискано от съда събиране на гласни доказателства (свидетелски показания) и провеждане на видео- и фототехническата експертиза на записа от селективната коронарна ангиография (СКАГ). Тези доказателствени искания са недопустими и неотнормими към предмета на настоящия спор.

Свидетелските показания са годно доказателствено средство за установяване на фактическите обстоятелства (време, място и обстановка на инцидента), но с тях не може да се установи релевантната за случая причинно-следствена връзка между нетравматичното увреждане и условията на труд. Както се посочи, тази преценка представлява медицински въпрос, който е в изключителната компетентност на органите на медицинската експертиза. Съдът е обвързан от липсата на положително произнасяне от страна на ТЕЛК/НЕЛК по реда на чл. 60, ал. 2 КСО, поради което свидетелските показания не могат да променят правните изводи относно квалификацията на злополуката.

Допускането на свидетелски показания или експертизи, които имат за цел да оборят официалните удостоверения в съобщението за смърт (миокарден инфаркт) и да докажат евентуално „лекарска грешка“ или „травма“, би съставлявало заобикаляне на законовия ред за установяване на елементите на трудовата злополука с нетравматичен характер. Всякакви разминавания в часовете на протоколите или метаданните на цифровите носители са ирелевантни за квалификацията на злополуката като трудова. Исканата видео и фототехническа експертиза не може да замести липсващия протокол от аутопсия и не може да послужи като основание за признаване на трудова злополука, тъй като административният орган е обвързан от решението на НЕЛК. Дори да се приеме наличие на несъответствия в часовете маркери на медицинската документация и цифровите носители, това обстоятелство не е годно да установи нито траматичен характер на увреждането, нито причинна връзка с условията на труд. На практика жалбоподателят се домогва чрез техническа експертиза да установи, че причината за смъртта на съпругата му е различна от вписаната в официалните документи или че е налице лекарска небрежност. Твърденията за евентуално неправомерно поведение на медицински лица обаче или допуснатата лекарска грешка подлежат на разглеждане по друг ред и не могат да бъдат релевиращи като основание за признаване на трудова злополука в настоящото производство. При липса на установена по надлежния ред причинна връзка между настъпилото нетравматично увреждане и извършваната работа, съдът е лишен от правна възможност да приеме, че е осъществен фактическият състав на чл. 55, ал. 1 КСО, независимо от всички останали твърдения в жалбата.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира иницираното т В. И. П. оспорване за неоснователно. Не са налице релевиращите основания за отмяна на обжалваното решение на директора на ТП на НОИ-С.-град .

Ето защо и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град, III отделение, 75-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. И. П. срещу Решение № 1040-21-204 от 03.04.2025 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град, с което е потвърдено Разпореждане № 32792 от 13.02.2025 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

Съдия: